

νικαί τινες οἰκογένειαι. Ὁ προμαχὼν οὗτος συνδέεται μετὰ τῆς πόλεως δι' ὑπογείου σήραγγος, ἧς ἡ εἴσοδος εἶνε εἰς τὴν πύλην τοῦ Λαζαρέτου.

Τὸ μᾶλλον εὐπρόσβλητον μέρος τοῦ τείχους εἶνε τὸ ἀνατολικόν, διὸ καὶ ἐντεῦθεν ἔκαμαν τὰς πλείονας ἐφόδους κατὰ τοῦ φρουρίου οἱ Τούρκοι κατὰ τὴν πολιορκίαν, ἀφ' οὗ κατέλαβον τὰ ἀπέναντι ὑψώματα τῆς Τρυπητῆς. Καὶ τὴν πρῶτον βῆγμιν ἐγένετο εἰς τὸ μέρος τὸ ὑποῖον καλεῖται σήμερον «Ἐφτὰ μπιλτάδες» ἕνεκα τῶν ἑπτὰ πελέκεων, οἵτινες εἶνε ἐμπεπηγμένοι ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς μνήμην ἑπτὰ πασσάδων πεσόντων εἰς τὸ μέρος τοῦτο.

I. Δ. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ

Ἄ Ν Ω Κ Ἀ Τ Ω

ΣΥΛΛΕΚΤΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπέθανεν ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Τάπλιγγ, μανιώδης αὐτόχρημα συλλέκτης γραμματοσήμων. Ὁ Τάπλιγγ συνέλεγε ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του γραμματόσημα, κληρονομήσας δὲ κατόπιν μεγάλην περιουσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς του ἤρχισε νὰ δαπανᾷ ἀραιδῶς πρὸς πλουτισμὸν τῆς συλλογῆς του. Τὸ 1882 ἠγόρασε τὴν συλλογὴν τοῦ Ἰμάξ, ἧτις δὲν εἶχεν ἐράμιλλον ἐν Ἀγγλίᾳ· πρὸ τινῶν δ' ἐτῶν ἠγόρασε τὴν σπουδαιοτάτην συλλογὴν τοῦ Κελεμπότ ἐν Παρισίοις ἀντὶ 200,000 φράγκων! Ὁ Τάπλιγγ ἐδώρησεν εἰς τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον τὴν συλλογὴν του, ἣν ἐφιλάττει ἐν τῇ κατοικίᾳ του ἐντὸς σιδηρῶν χρηματικῶν ἐπιθεμάτων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συλλεκτῶν γραμματοσήμων δὲν εἶνε μικρὸς, καὶ ἀπόδειξις ὅτι ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσιν ἄνω τῶν ἑκατῶν ἐξήκοντα ἔμποροι ἀποκλειστικῶς γραμματοσήμων. Ναι μὲν σήμερον τὸ εἶδος τοῦτο τῶν συλλογῶν δὲν παρουσιάζει τὴν ἐπίτασιν, ἣν ἔλαβε κατὰ τὰ τέλη τῆς Αὐτοκρατορίας, ὅτε διεδόθη ὡς μανία καὶ συνεζήτουν αἰωνίως περὶ τοῦ πῶς ἔπρεπε νὰ κολλῶνται τὰ γραμματόσημα εἰς τὸ λευκίωμα, καὶ ἐκερδοσκοποῦν ἐπὶ τῶν γραμματοσήμων ὡς ἐπὶ τῶν χρηματιστικῶν ἀξιών. Ἀλλὰ καὶ τοι οἱ σημερινοὶ συλλέκται ἐπιδίδονται ἥττον θερυδωδῶς εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτοῖς τέρψιν, δὲν ἔχουσιν ὅμως ἕλιγώτερον ζῆλον· σήμερον δὲν ὑπέκουν εἰς συρμόν, ἀλλ' ἡ πρὸς τὰ γραμματόσημα ἀγάπη των εἶνε ἐσκεμμένη· ἀγαπῶσι τὰ γραμματόσημα καθ' ἑαυτὰ καὶ οὐχὶ ἐκ ψευδεπιδείξεως.

Ἐχουσιν δὲ μόνον ἐν Παρισίοις τρεῖς ἐφημερίδας πρὸς συζήτησιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς ζητημάτων· ἀλλ' αἱ Παρισινὰ αὗται ἐφημερίδες δὲν ἔχουσιν τὴν σπουδαιότητα τῶν δύο μεγάλων περιοδικῶν, ἅτινα ἐκδίδονται ἐν Λονδίῳ καὶ Δρέσδῃ δις τοῦ μηνὸς καὶ πραγματεύονται ἀποκλειστικῶς περὶ τῶν ἀφορώντων τὰ γραμματόσημα.

Οἱ φίλοι τῶν γραμματοσήμων παρκαλοῦσθε μετ'

ἐνδιαφέροντος τὰ πολιτικὰ γεγονότα. Ἐλπίζουσι πάντοτε ὅτι θὰ γίνῃ τροποποίησις τοῦ γραμματοσήμου, ἧτις θὰ παραγάγῃ νέους τύπους καὶ θὰ δώσῃ ἀξίαν εἰς τὰ παλαιὰ, διότι τὰ καταργηθέντα εἶνε τὰ μᾶλλον περιζήτητα. Τὰ γραμματόσημα λ. χ. τῶν κρατῶν τῶν συγχωρευθέντων διὰ τῆς Ἰταλικῆς ἐνώσεως εἶνε πολὺ ἀκριβέα. Τὰ γραμματόσημα τῆς Νεαπόλεως τιμῶνται οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 350 φραγ.

Κατὰ τινὰ συλλέκτην, ὑπάρχουσι 3,570 τύποι γραμματοσήμων. Καὶ αὕτη ἡ μικροσκοπικὴ Δημοκρατία τοῦ Ἁγίου Μαρίνου ἔχει ἕξ διάφορα εἶδη.

Τὰ μᾶλλον σπάνια γραμματόσημα εἶνε τὰ τῆς Ἀγγλικῆς Γουάνας τοῦ 1856, τῆς νήσου Μαυρικίου τοῦ 1847 καὶ τοῦ Καβούλ.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ

Ἐξ Ἀμερικῆς ὅλα τὰ παράδοξα. Τοῦτο κατήνησε πλέον ἀξίωμα. Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς Γκάρνερ διηγεῖται ἐν τῇ *Νεῖα Ἐπιθεωρήσει*, ὅτι κατώρθωσε νὰ ἐκμάθῃ καὶ νὰ ὀμιλῇ «νερὸν» τὴν γλῶσσαν τῶν πιθήκων! Μὴ γελάτε!... Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐκ τῶν σοβαρωτάτων. Δὲν παύρεται ἡμέρα, καθ' ἣν νὰ μὴ συνάψῃ ὀμιλίαν μετὰ τινος οὐραγκουτάγκου ἢ κιμπαξῆ. Διηγούνται ὅτι πρὸ τινῶν ἐδδομάδων ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ ἠρώτησεν ἕνα κιμπαξῆν:

— Θέλεις ἕνα ποτήρι γάλα;

Ὁ κιμπαξῆς συνωφροῦθη καὶ ἔρριψε βλέμμα δυσαρρεσκείας πρὸς τὸν αὐθάδη, ὅστις τοῦ ὀμίλει εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν, χωρὶς νὰ ἔχη παρουσιασθῆ προηγουμένως πρὸς αὐτὸν ὑπὸ κοινοῦ φίλου. Ὁ σοφὸς ἀναγνωρίσας τὸ λάθος του ἔσπευσε νὰ ἐπαναλάβῃ.

— Μοῦ κάμνετε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῆτε ἕνα ποτήρι γάλα;

Τότε ὁ πιθήκος ὑπεκλίθη καὶ ἐπιε. Τὰ γεγονότα ταῦτα βεβαίως μετὰ τῆς μεγαλειτέρας σοβαρότητος ὁ κ. Γκάρνερ καὶ πολλοὶ μάρτυρες. Ἐλπίζει δὲ ὁ παράδοξος γλωσσολόγος, ὅτι θὰ δυνηθῇ μετ' οὐ πολὺ νὰ δημοσιεύσῃ γραμματικὴν καὶ λεξικὸν τῆς γλώσσης τῶν πιθήκων.

Αἱ ἐνδιαφέρουσαι αὗται ἔρευναι, συνδυαζόμεναι μὲ τὰς μελέτας τοῦ κ. Λεκάξ-Δουτιέρ, μέλους τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου, περὶ τῆς γλώσσης τῶν ζώων, δεικνύουσιν ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἂν οὐχὶ πρότερον, θὰ δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τί φρονοῦσι περὶ ἡμῶν τὰ ζῶα. Τῶντι ὁ κ. Λεκάξ-Δουτιέρ ὑποστηρίζει ὅτι οἱ κύνες, αἱ γαλαὶ καὶ αἱ ἔρριθες συνεννοοῦνται τῇ βοήθειᾳ γλώσσης παναρχαίας, τὴν ὁποίαν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐκμάθῃ καὶ νὰ λαλῇ. Ὁμολογεῖ ἐν τούτοις ὅτι δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ συνάψῃ ὀμιλίαν μὲ ἔρριθα, σκύλον ἢ γαλῆν, τοῦθ' ὅπερ μαρτυρεῖ πόσον οἱ Εὐρωπαῖοι ὑστεροῦσι τῶν Ἀμερικανῶν εἰς μερικά πράγματα!

Εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ ὑπολογίσῃ τις τὰς ἀναριθμητοὺς συνεπείας τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ κ. Γκάρνερ. Εὐκόλον ὅμως νὰ συμπεράνῃ τις πόσον θὰ γελάσῃ ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ὅστις τὸ πρῶτον θ' ἀκούσῃ πῶς λέγοντα αὐτῷ:

— Εἶσαι ζῶον!